



**D. Marcvs Evangelista. Rodolphi Gvaltheri Tigurini in
Euangelium Iesu Christi secundum Marcum Homiliæ
CXXXIX.**

Gwalther, Rudolf

[S.l.], 1570

VD16 W 1048

Homilia XXVI. Et ueniunt in domum, & conuenit iterum turba, sic ut non
liceret illis uel panes edere. Et cùm audissent qui ad illum attinebant,
exierunt ut illum prehenderent. Dicebant enim: ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71833)

primatum inter Apostolos ambituri erant. Ergo tonitruum filios dici vult Christus, ut terrena loqui
 Math. 20.
 Matthei, et celestes voces conent, quibus hominum mentes penetrant, et peccatorum agnitione ter-
 rita, vero et ardenti salutis studio accendant. Admonet locus hic, quis nominum verus usus sit,
 Vetus nominum.
 que non absque Dei providentia nobis obtingere multa exempla docent. Quod si ergo eorum nomi-
 nis appellamus, quos olim fideles Dei seruos et amicos fuisse constat, illorum fidem nos quoque imi-
 tari debere meminerimus. Imprimis in Christianorum nomine, quod commune est omnibus nobis, co-
 Afor. 11.
 gendum erit, nos illud a Christo habere, quem ita dici oportuit, ut eum constaret esse unctum illum,
 quem sui populi regem et sacerdotem Deus ab eterno constituit. Illum ergo regem et sacerdotem agno-
 scamus, illum audiamus, illi credamus, qui nos quoque reges et sacerdotes facere dignatus est. Vbi o-
 Apoc. 1. s.
 biter illum cecitas arguitur, qui inter nostri seculi de religione controversias, se nescire dicit, quem
 nam audire, et cui credere debeant. At qui Christum profiteris obone, et Christianus diceris. Quem
 ego aliam, quam Christum, audias? Cui alij, quam Christo, credas? Sed de his alibi fortassis plura
 tractatur.

Tertio inter electos Christi Apostolos Iudas proditor numeratur. Vbi admirandum diuina pro-
 ludas proditor.
 uidentia consilium occurrit, cuius ratio humani ingenij acumine nunquam satis inquiri potest. Quoad
 Apostolis con-
 vero nostram institutionem, hoc exemplo Christus docere voluit, nunquam defuturos qui religionem
 numeratur.
 castam faciunt, et sub ipsius nomine de ipso et membris ipsius negociantur. Et sane Iude sectatores
 a Pet. 2.
 et successores sunt, quorum hodie veritatis doctrinam produunt, Dei gratiam et Christi meritum
 pro pecunia vendunt, aut sub Euangelij pretextu sua quaerunt. Illos ergo nos cauere deceat, ne falsis
 nominis imponant. Gloriantur hodie Romani Pontifices Apostolorum successione, cathedra Pe-
 tri, et legitima ordinatione ecclesie. Demus illis haec omnia. At tamen Iude instar negotiationem
 exercens, cum Christi et quae ille nobis meruit pro pecunia vendant. Non est ergo, quod Petri autho-
 ritatem nobis obijciant. Quin potius edigite, quid D. Bernharo respondeant, qui in Sermone ad
 Clerum in Concilio Remensi, episcoporum sui seculi mores acerrime reprehendens, inter alia inquit:
 Dixit Dominus ad duodecim: Nonne ego vos duodecim elegi, et vnus ex vobis diabolus est? Do-
 minus Iesu cum esset electio illa in manu tua, quare elegisti diabolum episcopum? Fratres, sic facit Ie-
 sabode eligens sibi multos diabolos episcopos. Et mox, Episcopi huius temporis avaritiam quomo-
 do deluunt? Quod enim sine miserabili gemitu dici non potest, Christi opprobria, sputa, flagella, cla-
 uis, lanceam, crucem et mortem, haec omnia in fornace avaritiae constant et proficiunt in acquisitio-
 nem turpium lucri, et pretium vniuersitatis suae marisupij includere festinant, hoc solo sane à Iuda I-
 schariata differentes, quod ille horum omne emolumentum numero denariorum compensauit, isti voracior
 implacitae lacrarum infinitas exigunt pecunias, et c. Dicta sunt haec ante annos quadringentos: quae si
 nostri illi de se dici nolunt, agendum ostendant, quid ab eo tempore in Curia Romana, aut episcoporum
 moribus, aut etiam tota ecclesia in melius sit reformatum? Videndum tamen quoad Euangelij pro-
 fessione, ne paucorum vitia omnibus in genere imputemus, vel Euangelij doctrinam improbe calum-
 niemur propter eos, qui illa ad suam libidinem abutuntur. Ita enim magistratus quoque, coniugium
 nem, artes, et in vniuersum omnes hominum ordines damnari mererentur, quando in singulis aliquos
 reperire licet, qui officij sui parum memores, affectibus suis plus aequo indulgent. Nos potius Christi
 doctrinam audiamus, quam ille Apostolorum ministerio toti orbi proposuit, illam sectemur, ut olim
 celesti gaudio fruamur cum Christo Iesu, Domino et saluatore nostro, cui debetur benedictio, honor,
 gloria et potestas in eternum. Amen.

HOMILIA XXVI.

Et veniunt in domum, & conuenit iterum turba, sic ut non liceret
 illis uel panes edere. Et cum audissent qui ad illum attinebant, exierunt
 ut illum prehenderent. Dicebant enim: Alienatus est mente. At scribae
 qui ab Hierosolymis descenderant, dicebant: Beelzebul habet, & per
 principem daemoniorum eijcit daemonia.

Quoniam vniuersa nostra salutis ratio, quoad nos, in hoc potissimum versatur, ut Christum
 agnoscamus et amplectemur, in quo solo quacumque ad salutem faciunt, Deus nobis offert: ipse
 Argumentum
 et usus presen-
 tis loci.
 1041. 17.

quoque Christus omnia sua ita instituit, ut per ea in sui cognitionem nos perducat, sicut in ipso
doctrina tum miracula videre licet. At imprimis eo facit, quod suo illo indefesso docendi studio
contentus, insuper Apostolos quoque ordinavit, quorum ministerio veritatis doctrina & salutem
ipsius cognitio pluribus in locis vulgaretur. At ne quis post ordinatos Apostolos, Christum suum
facilem segetem putaret, in presenti narratur quid porro fecerit, & simul iniquissima de ipso
suum ipsius iudicia exponuntur. Omnium vero hic precipue usus est, ut & Christi ipsa
erga nos, & mundi huius erga illum ingratiudinem agnoscere discamus, & illum amplecti, qui
fundamur ingrati mundi calumnijs, quibus etiam hodie Christi doctrinam oppugnat. Videmus
que singula ex ordine.

Misericordie
sensu loci.

Matth. 12.
v. 10. 11.

Christi studio
pro nostra
salute.
Marc. 2.
Ioan. 4. 6.

Isaie 55.
Ioan. 7.
Matth. 11.

Isaie 49.

Deut. 6.
Psalms. 78.

Historia paucis comprehenditur. Christus multis & diutinis laboribus fatigatus, cum ad
his domum rediit, nimirum quietis & cibi sumendi causa, ut ex sequentibus patet. At ubi illam
nisse rescivit populus, undique concurrerit, & quidem tanta cum multitudine simul & importanter,
ut ne panibus quidem, necdum alijs cibis diligentius paratis, vesci possent. Quare ad ipsos egre-
ssus Christus, astantes docuit, & miracula edidit, ex quibus precipue quod in demonio magis, quam
in caeco curando fecit, Matthaeus narrat. Quo iterum testatur esse, se ad destruendum diabolum operari
nisse, ut miseros mortales, quos ille in Dei cognitione & salutis negotio plane caecos & miserabilis
ex illius tyrannide liberatos, suo spiritu illuminaret, & linguas nostras in Dei laudes solerem, pro-
ro eo usque docendo & miracula edendo perseveraret, ut pro assumpta humane naturae firmitate,
animo desicere videretur, & sui egressi illum ad se reciperent, & turbas ad ipsum recreandum
bere conarentur. Nec enim illorum sententia mihi probatur, qui illum à cognatis amicitia con-
ris, non absque conuicio, insimulatum esse putant: quando mitiorem interpretationem Graeci
facile admittunt, & illum à cibo capiendone per populi concursum impeditum fuisse dicunt, unde
mi deliquium oriri solet, & paulò ante Apostolorum catalogus praemisus sit, cum quibus ille
ingressus est, & quos ego nihil unquam inhonestius de illo loqui voluisse crediderim. Quibus
officium potius praestitisse, quam aliquid per conuictum dixisse videntur. Nobis autem in praesenti
regula personae consideranda veniunt.

In Christo primum ardens nostra salutis studium elucet. Alibi se huius causa remissio
hunc cibum suum esse faceret, ut faciat voluntatem patris sui, quae quoad ipsum non alia est, quam
ut omnes in se credentes saluos faciat, nec quenquam ad se venientem foras eiciat. At ne quis
ab illo inanibus verbis lactari putet, docere & salutem nostram operari nunquam desinit, sed
pore, quo manifestatus est, sed hinc inde obambulans Iudaeam & Galileam omnem doctrinam
racles replevit. Et in praesenti genium quoque suum destruat, nimirum de hominum salutem
quam cibo corporis sollicitus. Id vero consolationi plurimum seruit in tentationibus, quando nihil
minus cura esse, facit persuadere conatur. Si enim tanto studio inter insensibilis hostes Christi-
sus est, quis ipsum officij immemorem putat erga eos, quis illius salutem esuriant atque sitiant? Quo-
bos passum ad sese inuitat, & isdem omnes regni caelorum thesauros pollicetur. Interim Christi-
stum in exemplum trahi debet, ut quicumque munus aliquod sibi à Deo commissum esse sciat, illud
non minori studio & diligentia exequantur. Maledictus enim à propheta pronuntiatur, qui
opus Domini malignè. Ierem. 49. Pertinet ergo hoc ad ministros verbi, qui & ipsi omnibus
bus postpositis toti in hoc incumbere debent, ut quam plurimos Christo lucrifaciant, & in Christi-
gnitione eos seruent, quos iam lucrifectos vident. Idem magistratus facere docet, quos Deus ius-
clise nutritios constituit, & qui officij sui praecleara exempla habent in Davide, Ezechia, Ioseph, Sa-
stantino, Theodosio & alijs horum similibus, quorum fidem tum sacra tum ecclesiastica illustra-
brat. Nec minus hoc ad patres familias spectat, qui similiter suos Deo consecratis, & in illius cogi-
tatione institueri debent. At hic incurabilis ferè nostri seculi corruptio elucet: quando plerique magis
rum mundo plus satis addicti, officium negligunt, magistratus religionis causam nihil ad se pertine-
re arbitrantur, patres familias vero solum opibus & honoribus accumulandis intenti sunt. Intermit-
tur ergo salutis cura, exstinguitur fides, perit religio, & his sublati immane grassantur vitia, qua
eandem ingrato mundo interitum afferenti.

Secu-
etiam in
tempore
si & sa-
facile on-
ri, & pr-
relingui
summan-
terea du-
Dei an-
Te
Atque si
senatus
mendat
re plurim-
tine, qu-
& ille re-
suis par-
male gra-
voni se
ia ius
exempl-
riam, &
23. 24.
His
tibus h-
cula im-
ria. Ne
& schol-
tatis &
quoniam
modi &
ergo mi-
colonne
duci, ne-
pientes
Por-
ni malis
eripere,
tamen h-
dat, sic
si veri-
lionum
primum
lorum ad
alia de
hodie I-
veritas
re, quod
per hoc

Secundo populi studium obseruari meretur, qui Christum passim sequitur, & ad illum tempore...

Tertio non frustra factum putabimus, quod a suis familiaribus curatur Christus, ne deficiat. Atqui facile illi fuisset...

His autem hominum iudicia de Christo Marcus subiicit, quae varia fuisse constat. Nam ut Marcianus habet...

Porro quam astute agant scribae isti videndam erit. Factum ipsum negare non possunt, nec etiam...

Populi Christi sectantes...

Christus a suis curatur...

1. Cor. 4.

Diversa hominum de Christo iudicia.

Ioan. 5. Matth. 15. et 23.

Astuta scribarum in Christo calumniando.

religio pura & pleriq; efficacem diuini uerbi operationem sentiant, & illi cedere incipiant: mox adiuuantur, qui Euangelij precones malo demone agitari dicant, qui illis & rerum agendam consilium & uerba suggerat, quibus simplices & incautos decipiant. Vel cum Euangelij doctrinam per se manare, aut idoneis rationibus confutare non possint, saltem hoc nomine diabolicam esse dicant, quod illi fidiorum & contentionum causa sit. Ita uero id, cuius ipsimet auctores sunt, dum pessimo carnis affectu sequuntur, Euangelio Christi tribuunt, sibi ipsis uero eam laudem uendicant, quod pacis & concordie studio teneantur, cum illos dies & noctes uel aliud quam caedes & innocenti sanguinis effusionem meditari constet. At quam facile sit illorum calumnias confutare, ex Christi responsione patet. Discamus nos Christi bonitatem & saluificam potentiam agnoscere, nec moueri impiorum calumnijs. Dissipabit illas dominus, & (ut propheta inquit) impietatis conuincet omnem linguam, que aduersus ipsum & ecclesiam surrexerit. Ipsi debetur benedictio, honor, gloria & potestas in eternum. Amen.

Isaie 54.

H O M I L I A XXVII.

Et illis ad se uocatis, per parabolas loquebatur ipsis: Quomodo potest satanas satana eijcere? Esti regnum aduersus seipsum diuisum fuerit non potest stare regnum illud. Et si domus contra semetipsum diuisa fuerit, non potest stare domus illa. Et si satanas insurrexit aduersus semetipsum & diuisus est, non potest stare, sed finem habet. Non potest quisquam uasa fortis, ingressus in domum ipsius, diripere, nisi prius fortem ligarit, & tunc domum ipsius diripiet.

Argumentum & usus presertis loci.

Quemadmodum saluator noster Iesus Christus, quam diu in terris uersatus est, totum uisum fuit, ut cum doctrina tum miraculis quam plurimos lucrifaceret: Ita nunquam etiam uerunt ipsius hostes, quibus hoc summum studium fuit, ut illum uel omnino perderent, uel saltem impulo iniustum & exosum redderent. Exempla eius rei multa hucusque uisimus, inter que cum prima memorabile est, quod in presenti historia habetur. Cum enim docendo eo usque perseverasset, ut aut mi deliquium passurus uideretur, & simul demoniacum quendam mutuum & cecum miraculose rauisset, iamque populus diuinam in illo potentiam agnoscere & palam predicare inciperet, mox turbate eruperunt, qui omnia ista improbe calumniati sunt, & Christum in miraculis eisdem diabolicis uirtute adiuuari dixerunt. Quam calumniam propter nos ille sustinere uoluit, quo minus offendere, si hodie quoque, uel doctrinam Christi, uel illius ministros similibus conuicti; atque criminibus graues uidemus. Si enim ipsum patremfamilias uocauerunt Beelzebub, quanto magis domesticos illos uideamus autem in presenti, ut impudentem hostium calumniam Christus exceperit & confutauit, discamus inde, quid nos quoque, si quid huius simile accidit, facere conueniat.

Matth. 10.

Christus scribas calumniatores ad se uocat. Matth. 12.

Primum occurrit, quod scribas ad se uocasse dicitur, cum illorum cogitationes (ut dicitur) & insidiosa consilia non ignoraret. Et quia non modo rudes, uerumetiam ueritatis odio ementis cecatos uidebat, parabolis e uulgo desumptis illos non tam confutas, quam amice instruit. In illa uatu dignissimum est, quod cum multa admodum patienter ferre solitus fuerit, presentem tamen hanc calumniam minime dissimulandam esse putarit. Causa est, quod non tam suam ipsius personam quam ueritatis causam peti, adeoque publicam populi salutem periclitari uideret. Sic Moyses, qui non sicutisimus uirorum suis scribitur, acerrime aduersus Coritas suam auctoritatem defendit, & Rempub. diuinitus institutam euertere conabantur. Et Paulus, cum pro hostibus suis ludam dicit & noctes oraret, & pro illis anathema fieri cuperet, idem tamen pro sui Apostolatus dignitate, & mel magna cum contentione dimicauit, eo quod in ipsius persona Euangelij doctrina oppugnaretur. Quibus exemplis admonemur, qui nam patientia Christiane limites sint & termini. Patienter sit, quando nostra res agitur, nec priuatas causas ex uindicta cupiditate aut ambitione persequamur. Quando autem per nostrum latus Dei gloriam & ueritatis doctrinam peti uideamus, tunc omnes vires exerenda sunt, ut nostri innocentia asseramus. Maior enim gloria Dei cari boni

Num. 12. & 10

Rom. 9. 10.

Patientie Christiane ratio & modus.

Pote. fenerit. distinet. tur quoque. & tuum. amplecti. citatem. Inre. stere po. ut omni. tur, ne. Exem. tum co. tum le.